

[Oluf Pedersen.]

man kan naturligvis ræsonnere sådan, at hvad der ikke er forbudt, er tilladt. Kan det ærede medlem se, hvor i grundloven der er hjemmel for den bundne opsparing? Skatterne er nødvendige for statens økonomi, men det er den bundne opsparing ikke; det kan ikke falde ind under det nødvendige.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at den politiske oplysning her i landet er så stor, at jeg ikke tror, den planøkonomiske lovgivning, man følger i dag, vil kunne fortsætte så meget længere.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, idet han citerede mine udtalelser fra foråret, at jeg havde sagt, at det kun drejede sig om en ompostering. Det drejer sig om citater af min tale vedrørende de 275 000 opsparede. Efter at de 475 000 er kommet med, er der også for de flestes vedkommende kun tale om en ompostering. Der er efter min vurdering ca. 300 000, for hvem det ikke er en ompostering, men for de fleste er det sikkert kun en ompostering.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen fortalte, at det fortrinsvis var mine partifæller, der henvendte sig til det ærede medlem. Det er jo svært for en anden at kontrollere. Det er vist ikke mange partiets repræsentanter her, der står op og erklærer, at de henvendelser, de får, kommer fortrinsvis fra andre partiets folk og ikke fra deres egne. Jeg tvivler på, at det ærede medlem har ret i sine synspunkter, men det er den slags ting, det ikke betaler sig at spille tid på at diskutere.

Dernæst en bemærkning til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Det ærede medlem var så venlig at fremhæve mine begreber om grundskyld i modsætning til andres her i salen. Jeg skal villigt erkende, at det såmænd en gang imellem kan knibe selv for mig at forstå det, navnlig når det ærede medlem taler om det. Men når det ærede medlem nu forklarer, at de 100 mill. kr. i grundskyld, som han og hans parti i sin tid foreslog, betød en binding af 2 milliarder, er vi igen inde på det ærede medlems fantastiske regnekundskab, som altid har imponeret mig så ganske overordentlig stærkt. Jeg har forstået det sådan, at 100 mill. kr. i grundskyld er en skat, der hentes ind af de mennesker, som ejer grundene, og som af deres penge skal betale 100 mill. kr. i skat. Er det ikke en forholdsvis fornuftig betragtning? Det ærede medlem vil

så til gengæld lempe skatterne på anden måde med 100 mill. kr. Hvordan han så får de 1 900 mill., der bliver tilbage af 2 milliarder, er svært for os andre at forstå, men sådan er der jo så meget.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): I det øjeblik, man påligner en statsgrundskyld på 1 pct. og derved opkræver et beløb på op imod 100 mill. kr., vil dette bevirke, alt andet lige, en nedgang i købspriserne på ejendommene, ikke med de 100 mill. kr., men med den kapitaliserede værdi, antagelig 2 milliarder. Disse 2 milliarder, der altså i dag, når man ikke inddrager grundværdien, er genstand for køb og omsætning, bliver jo til købekraft — det kan enhver forstå, som har beskæftiget sig med regning. Jeg ser, at den forhenværende højtærede finansminister ikke regner sådan, men det bør ikke komme ham til gode. Udregningen er ganske utvivlsomt rigtig. Jeg tænker, det ærede medlem hr. H. C. Hansen er enig med mig i, at sådan virker det, ellers forstår han ikke grundskyldens virkninger.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg forstår udmærket, at der i forbindelse med hele grundskyldsproblemet kan opstå visse betragtninger omkring afviklingen af beløb, der er investeret i jorden herhjemme, men det, vi drøfter, er en skat i en given situation for at afhjælpe visse vanskeligheder, en skat på 100 mill. kr., som ganske vist skal tages som en grundskat, men skal betales i form af 100 mill. kr. kontant af de mennesker, der ejer jorden. Jeg kan ikke forstå, hvordan det ærede medlem kan regne så godt, at han får det rundet af til 2 milliarder i den gyldne situation.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Det, det drejer sig om, er inddragningen af en ufortjent gevinst, som i virkeligheden er blevet på et par milliarder. Jeg skal ikke fortsætte, men blot sige, at den dag, da betænkningen fra grundskyldskommissionen foreligger, tror jeg også det vil være muligt for det ærede medlem hr. H. C. Hansen at forstå den betragtning, vi dog i kommissionen er enige om.

Hermed sluttede forhandlingen.